

4. Олійник Є. Як справи: сьогодні і завтра креативних індустрій в Україні [Електронний ресурс] / Є.Олійник. – Режим доступу: <https://platfor.ma/topic/yak-spravy-sogodni-zavtra-kreatyvnyh-industrij-v-ukrayini/>

5. Williams Tim. EU-Eastern Partnership Culture and Creativity Programme. [Electronic resource]. – Access mode: http://www.forumdavos.com/regional_people/241/Tim+Williams/7

ФОРМУВАННЯМ СИРОВИННОЇ БАЗИ МАРКЕТИНГОВИМИ СЛУЖБАМИ ЗЕРНОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ

***АКСЮК Я.А., АСПИРАНТ*,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

Оскільки технологічний процес сільськогосподарського підприємства з точки зору зернопереробки формує обсяг зернової продукції та якісні параметри зерна, природно поставити питання про те, що для зернопереробного підприємства важливіше – кількість або якість. Очевидно, що подібні питання виникають тоді, коли рішення важко або неможливо оцінювати за єдиним критерієм. Оскільки мова йде про товарне виробництво, природно, що на рівні сільськогосподарського підприємства оптимально планувати господарську діяльність таким чином, щоб максимізувати кількість зерна, що формує валовий дохід. Однак, як зазначалося, така орієнтація впливає на якість отриманого зерна в негативному напрямку, формуючи переважно екстенсивний шлях розвитку зерновиробництва. Обмеження, що вводяться для регламентування заданої якості зерна при кожному виробничому циклі, також не вирішують проблеми, а такі моделі вже розглядалися. Отже, критерій максимізації валового обсягу і критерій максимізації якості зерна відносяться до області Парето, а побудувати таку область практично неможливо, тому що обидва таких критерію пов'язані через технологічні процеси.

Отже, такі процедури, як людино-машинні програмні комплекси або побудова функцій цінності неможливі через те, що процес виробництва продукції в кількісному і якісному сенсі – є єдиний процес. Більш того, як було показано, він не обмежується

* *Науковий керівник – Маркіна І.А., д.е.н., професор*

одним кроком. Це означає, що на якомусь етапі виробництва можна максимізувати обсяг виробництва, нехтуючи якістю зерна, а на якомусь кроці, навпаки, доцільно підвищувати якість за рахунок зниження валового обсягу [1, 2]. Іншими словами, цей процес повинен протікати на досить тривалому часовому інтервалі, що включає, щонайменше, тривалість періоду ротації.

Тепер можна сформулювати ту задачу, яка виникає перед маркетинговими службами зернопереробних підприємств, зайнятих формуванням сировинної бази і пов'язана з вибором оптимальної з точки зору технологічного циклу зернопереробки послідовності технологічно допустимих способів виробництва рослинницької продукції при заданій структурі сівозміни сільськогосподарського підприємства-постачальника.

Метою складання плану є максимізація загального прибутку сільськогосподарських і зернопереробних підприємств від таких проектів за весь період планування. При цьому прибуток необхідно максимізувати як за рахунок застосування інтенсивних технологій, так і за рахунок підвищення виходу продуктів переробки у зв'язку з поліпшенням якості зернової сировини. Якість зерна протягом періоду планування має бути задовільною, а до кінця періоду планування не повинна зменшитися порівняно з початковим станом. Отже, початковий і кінцевий якісний рівень зерна повинні знаходитися в технологічно прийнятних межах. Однак, постановка завдання може носити більш загальний характер. Так, наприклад, початковий стан може не відповідати допустимому рівню, що часто зустрічається в практиці. Тоді, поряд з максимізацією прибутку, ставиться мета поліпшити якісні показники на кінцевому інтервалі планування.

На рис. 1 представлена концептуальна модель вибору технологічних перетворень із заданим якісним навантаженням. Тут період планування розбивається на часові інтервали, які рівні тривалості виробничого циклу (як правило, один рік). Кожному циклу відповідає багатовимірний простір (на рис. 1 він чотиривимірний), який відображає простір можливих станів якості зерна та стану ресурсного забезпечення агровиробництва. Використовуючи рівняння розрахунку очікуваної якості зерна і знаючи параметри ґрунтової родючості, можна обчислити врожайність і споживчу цінність сільськогосподарської культури на кожному кроці (річному циклі). При наявності прогнозу цін на сільгосппродукцію в даному році, визначається виручка від реалізації продукції та потреба в зерновій сировині для забезпечення заданого обсягу продуктів переробки.

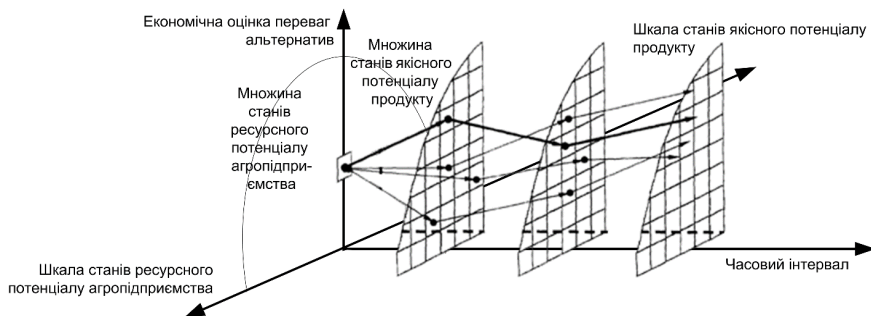

Рис. 1. Концептуальна модель вибору технологічних перетворень із заданим якісним навантаженням

Стрілками на рисунку позначені різні технології, які протягом року при різних варіантах ресурсокористування переводять якісні показники з якогось стану в поточному році до іншого стану на наступний рік. Кожна технологія, як зазначалося, характеризується вектором матеріальних витрат (у тому числі витрати на насіння і посадковий матеріал, мінеральні добрива і засоби захисту рослин тощо), витрат на оплату праці та ін. Рішення про вибір технології приймається послідовно для кожного виробничого циклу. Завдання маркетолога-дослідника зводиться до знаходження такого управління ресурсокористування поточними та потенційними постачальниками зерна за допомогою вибору технологій, яке максимізує прибуток за весь період планування при заданих обмеженнях на характеристики якості зернової сировини.

Література.

1. Hauser J. SelfReflection and Articulated Consumer Preferences / J. Hauser, S. Dong, M. Ding // Journal of Product Innovation Management. – 2015. -№ 31 (1). – P. 17-32.
2. Natorina A. Congruent marketing product strategies of the enterprises / A. Natorina // Economic Annals-XXI. – 2017. – № 163(1-2(1)). – P. 75-78.